

„ a helynek arca van.”
Hamvas Béla

LÁTTAM

KISJÁTÉKFILM
- filmpoéma -

Alföldi elégia - Hommage á Huszárik Zoltán és Sára Sándor

Tényleg láttam. Merthogy évtizedek óta bolyongok és rajzolok, fotózok, filmezek a szülő- és lakóvárosom peremén lévő Járás nevezetű pusztában. Ez a film már régóta ott mozog a képzeletemben, sőt egynéhány próbafelvételen már látható. A *Láttam* lényegében költői film. A Huszárik hagyomány nyomán. Szabad asszociációs belső utazás odakünn a szikes pusztaságának láttató óriáspódiumán. Ez az üresség azonban tele van, a képzeletet betölti, ezért ünnep ott lenni. Egy a pusztán regnáló Vak sétája és látomása a film keretjátéka, de valójában az egész film a *genius loci* rajza. Azt, ami évtizedek óta érlelődik alkotójukban, bennem. Ami különösen fűt ebben a mai enervált világban: érzem, hogy ezekben a képekben ERŐ van.

A filmben minden történést a horizont íve, képen belüli magassága értelmez. A képzelet és emlékezés, a künn és benn, a szabadság és zártság ennek függvénye – a kamera szemét is a *genius loci* vezeti. Mindezt jelzik a csatolt képek és rajzok. Szándékom szerint kötődve a mi, magyar, álomszerű, költői filmjeinkhez, amelyek legnagyobbjai a Huszárik rövidfilmek.

